

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 036219 24 Uvp
Banjaluka, 26.9.2024. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Svjetlane Knežević, predsjednika vijeća, Božane Vulić i Tatjane Stupar, članova vijeća, uz učešće zapisničara Zdravke Čučak, u upravnom sporu po tužbi D. P. iz B., (u daljem tekstu: tužilac), protiv tuženog Ministarstva pravde Republike Srpske, u predmetu „ćutanja administracije“, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 036219 24 U od 3.6.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 26.9.2024. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbačena je tužba koju je tužilac podnio protiv tuženog radi „ćutanja administracije“.

U rješenju sud navodi da je tužba podnesena u predmetu u kojem se ne može pokrenuti i voditi upravni spor zbog nedonošenja rješenja u smislu odredbi člana 8. i 17. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 u daljem tekstu ZUS), pa su ispunjeni uslovi za odbacivanje tužbe, temeljem odredbe člana 22. stav 1. tačka 5. istog zakona. Ovo iz razloga što se ne radi o zahtjevu za donošenje rješenja u određenoj upravnoj stvari u kojoj organ uprave nije odlučio, a bio je dužan da donese rješenje, jer se tužilac, prema sadržaju zahtjeva od 21.12.2021. godine, koji je podnio tuženom, žalio, između ostalog, na kršenje Ustava Republike Srpske, uz zahtjev da tuženi ispita povredu krivičnog zakona i povredu odredbi procesnog zakona od strane sudije Osnovnog suda u Banjaluci Stele Kovačević i njenog zapisničara u predmetu broj 71 0 Rs 262104 17 Rs, pojašnjavajući da spor još nije okončan i da je saznao da je jedna od njih dvije srodnik po krvi sa advokatom tuženog, Milom Kovačevićem iz Gradiške, ali da do dana podnošenja tužbe nije dobio odgovor.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje rješenja, tužilac osporava njegovu zakonitost, ukazujući da je „više nego očigledno“ da tuženi nije donio odgovarajući akt da se zavede zakonito stanje i zaštiti Ustav Republike Srpske. Pojašnjava da je tuženom podnio zahtjev dana „21.1.2021. godine“, kojim se žalio na, između ostalog i kršenje Ustava Republike Srpske, pa kako tuženi nije odgovorio, to je bio „prinuđen“ da podnese tužbu (uz koju prilaže zahtjev od 21.12.2021. godine), da traži da sud zavede zakonito stanje i zaštiti Ustav Republike Srpske kod Ministarstva pravde Republike Srpske, te da ispita zašto se radni spor broj 71 0 Rs 262104 17 Rs vodi i dalje, a što sud nije uradio, iz čega proizilazi da je sudija Milica Đurić pristrasna, pa je tumačeći zakone Republike Srpske na svoj nepravilan način, donijela nezakonito-neustavno rješenje za koje je predložio da se poništi.

Tuženi nije dao odgovor na zahtjev tužioca.

Razmotrivši zahtjev, pobijano rješenje i cjelokupne spise predmetne upravne stvari na osnovu odredbe člana 39. ZUS, odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prema podacima spisa predmeta proizilazi da je tužilac dana 8.4.2024. godine, pokrenuo upravni spor radi „ćutanja administracije“ Ministarstva pravde Republike Srpske, navodeći da isti nije odlučio o njegovom zahtjevu od 21.12.2021. godine.

Tužba zbog „ćutanja administracije“, regulisana je odredbom člana 8. ZUS, koja propisuje da se pod uslovima iz člana 17. istog zakona, upravni spor može pokrenuti i kad nadležni organ o zahtjevu, odnosno o žalbi stranke nije donio odgovarajući upravni akt, dok je članom 17. stav 1. ZUS, propisano da ako drugostepeni organ nije u roku od 60 dana ili u posebnom propisu određenom kraćem roku donio rješenje po žalbi stranke protiv rješenja prvostepenog organa, a ne donese ga ni u daljem roku od 15 dana po ponovljenom traženju, stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena.

Imajući u vidu navedene zakonske odredbe, nižestepeni sud je, odlučujući o predmetnoj tužbi, a cijeneći sadržaj zahtjeva od 21.12.2021. godine, koji je tužilac podnio tuženom i kojim se žalio na, između ostalog i kršenje Ustava Republike Srpske, te rad sudije osnovnog suda, pravilno zaključio da se u konkretnom slučaju ne radi o zahtjevu za donošenje rješenja u određenoj upravnoj stvari, u kojoj organ uprave nije odlučio, a bio je dužan da donese rješenje, na šta se odnose citirane odredbe koje propisuju postupanje u slučaju nedonošenja rješenja.

Kod takvog stanja stvari, u pobijanom rješenju nije ostvaren nijedan razlog nezakonitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS, iz kojeg razloga je zahtjev tužioca odbijen na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Svjetlana Knežević

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić